

ΙΕΡΑΡΧΙΑ – ΔΟΜΗ ΧΑ

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες,

Θα έχετε δει τις πολλές αναφορές που γίνονται από την ιστοσελίδα, το περιοδικό και την εφημερίδα της Χρυσής Αυγής στην Αρχαία Σπάρτη. Δεν αποτελεί κρυφό μυστικό το γεγονός ότι κοιτάμε αυτή την πόλη της Αρχαιότητας με μια ιδιαίτερη θέρμη, την αισθανόμαστε σε πολλά εγγύτερα σε εμάς, στο όραμα μας για μια Νέα Ελλάδα.

Ας αναλογιστούμε, γοργά, προς επιβεβαίωση των λεγομένων μας τον Ύμνο του Κινήματος, όπου αφότου θέτει το ψυχικό υπόβαθρο των Ελλήνων Εθνικιστών ως «τρανών προγόνων ιχνηλάτες» και συνδέοντας το με το αιματίνο ποτάμι του Ελληνισμού, αφού είμαστε «λαμπρών αγωνιστών παιδιά», θέτει και το πολιτειακό πρότυπο του Κινήματος μας, λέγοντας ότι «οι νέοι είμαστε Σπαρτιάτες, με την γενναία μας καρδιά». Ακολουθώς ο Ύμνος του Κινήματος μας καλεί τους Έλληνες Εθνικιστές με Ορθό το Λάβαρο να κινηθούν Εμπρός προς την Νίκη και την δημιουργία μιας Νέας Ελλάδας που «θα σκεπάσει όλη τη Γη».

Στην Σπάρτη υπήρχε σαφής διαβάθμιση ανάμεσα στους κατοίκους της. Στην Σπάρτη ο νόμος ήταν υπεράνω όλων. Η νομοθεσία του Λυκούργου επέβαλλε την αναδιανομή του πλούτου, ώστε οι Σπαρτιάτες να ζουν σαν αδέρφια και να διαγωνίζονται στην αρετή και όχι στο χρήμα. Μετά από αυτή την αναδιανομή όλοι **οι** Σπαρτιάτες στο Γένος θεωρήθηκαν Όμοιοι και αποτέλεσαν ενεργά μέλη του Στρατού, **ενώ** το ήθος τους καθόριζε εν πολλοίς και την κοινωνική τους τάξη, αφού η δειλία στην μάχη τιμωρούταν, τουλάχιστον, με απώλεια των δικαιωμάτων και της τάξεως του Ομοίου.

Στα πεδία των Μαχών, εκεί που η Σπάρτη παρέμεινε αήττητη επί εξακόσια συναπτά έτη, προσμετρώντας, φυσικά, την μάχη των Θερμοπυλών ως νίκη, οι εχθροί των Σπαρτιατών, έβλεπαν το εξής θέαμα. Έβλεπαν μια πειθαρχημένη Φάλαγγα οπλιτών να εκτελεί τις ίδιες ακριβώς κινήσεις, φορώντας τα ίδια ακριβώς ρούχα, με εξαίρεση την διακόσμηση των ασπίδων τους. Ακόμα και οι **χιτώνες** των οπλιτών ήταν όλοι ες και κόκκινοι, έτσι ώστε οι αντίπαλοι να μην καταλαβαίνουν πότε ένας Σπαρτιάτης μάτωνε, δημιουργώντας έτσι τον μύθο του άτρωτου και του υπεράνθρωπου. Η μαχητική ικανότητα της Φάλαγγας στηριζόταν στην υψηλή αίσθηση του Καθήκοντος που χαρακτήριζε τους Σπαρτιάτες, αφού ο καθείς φρόντιζε να καλύπτει με την ασπίδα του, το «όπλον», όχι τον εαυτό του, αλλά τον διπλανό του και να λογχίζει στο περιθώριο που άφηνε η ασπίδα του εκ δεξιών του Ομοίου. Η εικόνα αυτή που παρουσίαζαν προς τα έξω οι σπαρτιάτες ήταν αυτή μιας κοινωνίας αταξικής όπου όλοι ήταν ίσοι. Ήταν όμως έτσι τα πράγματα;

Η Σπαρτιατική Κοινωνία ήταν μια Ιεραρχημένη κοινωνία με τους Ομοίους να αποτελούν την βάση της. Υποχρέωση των Ομοίων η συνεισφορά στο κοινό τραπέζι το «**συσσίτιο ή φειδίτιο ή φιλίτιο**» και η επίδειξη πολεμικής αρετής και θάρρους στα πεδία των μαχών. Από τους Ομοίους και με το **τυπικό** - θεωρητικό «πέρας» της Στρατιωτικής θητείας, οι 30 ανώτεροι πολεμιστές και ταυτόχρονα ανώτεροι στο ήθος Όμοιοι, εκλέγονταν και απάρτιζαν την Γερουσία. Η θητεία τους ήταν ισόβια και η αντικατάσταση τους γινόταν μετά θάνατον, όταν οι ανταγωνιζόμενοι εμφανιζόντουσαν ενώπιον της Απέλλας, της συνέλευσης δηλαδή όλων των Ομοίων και εκλέγονταν διά βοής. Η Γερουσία είχε την νομοθετική εξουσία και την δικαστική εξουσία και οι γέροντες μπορούσαν να ασκήσουν δικαίωμα αρνησικυρίας στις αποφάσεις της Απέλλας.

Εκ της Γερουσίας στον θρόνο, τον διπλό θρόνο της Σπάρτης, ανέβαιναν ένας εκπρόσωπος της δυναστείας των «Αγιαδών» και ένας εκπρόσωπος της δυναστείας των «Ευρυποντιδών». Ο ένας εκ των δύο βασιλέων συνόδευε πάντοτε τον Στρατό στην Μάχη και εκεί αποτελούσε σύμφωνα με τον Ξενοφώντα «τον ιερέα των Θεών και τον Στρατηγό των Ανδρών» και μαχόταν πάντοτε στην πρώτη σειρά της δεξιάς πτέρυγας, περιστοιχισμένος από την τιμητική φρουρά του. Εδώ αξίζει μία σύντομη αναφορά στον Βασιλέα Λεωνίδα τον πρώτο γιο του Αναξανδρίδα, τον Ήρωα της Μάχης των Θερμοπυλών, ο οποίος άνηκε στην δυναστεία των «Αγιαδών» και έδωσε την μάχη των Θερμοπυλών σε ηλικία 60 ετών.

Στην Ιεραρχία των Σπαρτιατών υπεισέρχονταν και οι Έφοροι, εκλεγμένοι εκπρόσωποι των Ομοίων για έναν χρόνο που είχαν ως αποστολή τους τον έλεγχο της Γερουσίας και των Βασιλέων, όπως και την διατήρηση του νόμου και της τάξης και την φυσική κατάσταση των νέων. Ήταν πέντε τον αριθμό και κρινόντουσαν από τους διαδόχους στο τέλος της θητείας τους. Αποτελούσαν έναν μηχανισμό ελέγχου της εξουσίας που είχαν όλοι οι υπόλοιποι, αλλά και επιβολείς της τάξεως.

Στις πορείες και τις συγκεντρώσεις της Χρυσής Αυγής, η εικόνα που λαμβάνουν οι εχθροί μας και οι άσχετοι, είναι παρόμοια με αυτή της Σπαρτιατικής Φάλαγγας. Μια αδιάσπαστη σειρά Ομοίων, Συναγωνιστών, Συντρόφων, οι οποίοι πολεμούν με την ίδια θέρμη και η μοιραία κατάληξη της είναι να περάσει επάνω από τον οποιονδήποτε σταθεί εμπόδιο της. Στην κεφαλή της πορείας ο Αρχηγός μας περιστοιχισμένος από την τιμητική φρουρά του και η Φάλαγγα δεν σταματά με τίποτα και για κανέναν. Κανείς εκτός της πορείας αυτής δεν μπορεί να φανταστεί το τι ακριβώς συμβαίνει εντός αυτής της Φάλαγγας, αφού όπως και στους αρχαίους Σπαρτιάτες δείχνει μια πορεία ίσων. Και εδώ έρχεται το πρώτο θέμα που χρήζει της προσοχής μας. Η ουσία και οι διαφορές μεταξύ των εννοιών της Ομοιότητας και της Ισότητας.

Διαφορές οι οποίες καθορίζουν και πολλά πράγματα στον σύγχρονο τρόπο σκέψης που απορρέει από την Γαλλική Επανάσταση και την έννοια της Ισότητας που επάγει την σύγχρονη αναγκαστική θρησκεία των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων».

Εδώ στην Χρυσή Αυγή όλοι οι Συναγωνιστές αποτελούμε μια κοινωνία Ομοίων, αφού όλοι είμαστε Πολιτικοί Στρατιώτες στην Υπηρεσία της ίδιας Ιδέας αυτής του Λαϊκού Εθνικισμού. Από τον νεότερο Συναγωνιστή μέχρι και τον Αρχηγό όλοι δίνουμε τα πάντα, ψυχή και σώμα, στις υπηρεσίες του Αγώνα για απελευθέρωση της Ελλάδας και την δημιουργία της κοινωνίας που ονειρευόμαστε. Της Εθνικιστικής Κοινωνίας, η οποία θα περιβάλλει το Έθνος και θα το ωθεί για μία ακόμη φορά προς το μεγαλείο και την δημιουργία του Γ' Ελληνικού Πολιτισμού. Δεν είμαστε όμως ίσοι, αφού η ισότητα θα σήμαινε ότι θα ήμασταν ίδιοι στα πάντα. Προφανώς και η ομοιότητα μας δεν συνεπάγεται και την ισότητα μας, αφού μας χωρίζουν η ικανότητα, η γνώση, η προσφορά, η προσήλωση και ο χρόνος που αθροίζει την εμπιστοσύνη. Και αυτό δεν αποτελεί σε καμμία περίπτωση κάτι το υποτιμητικό απέναντι σε οποιονδήποτε, αφού ο καθένας μας έχει την αξία του, τον τομέα του, τις αρετές και τα μειονεκτήματα του, βάσει των οποίων όλοι καθημερινά κρινόμαστε.

Ο Πλάτων ήταν ένας από τους πρώτους, αν όχι ο πρώτος φιλόσοφος, που διαχώρισε τους ανθρώπους βάσει των εσωτερικών «μετάλλων» τους, λέγοντας πως οι άνθρωποι βάσει αυτού του «μετάλλου», αυτής της εγγενούς προδιάθεσης, η οποία σύμφωνα με τον Πλάτωνα πρέπει να καθορίζει και την εκπαίδευση που θα λάβει αυτός και την ακόλουθη θέση στην Κοινωνία. Βέβαια ο Πλάτων δεν έμενε μόνο σε αυτό, αλλά υποστήριζε ένα ευρύ δίκτυο αυστηράς ευγονικής, αλλά αυτό δεν θα αποτελέσει σημείο της σημερινής διαλέξεως. Το προφανές, αυτό, συμπέρασμα του Πλάτωνα ότι κάποιοι άνθρωποι είναι ικανοί για κάποια πράγματα και κάποιοι άλλοι για άλλα, ενώ κάποιοι τρίτοι δεν είναι ικανοί για τίποτα, αμφισβητείται μόνο σήμερα και μόνο από το σύστημα που προάγει την παγκοσμιοποίηση και τις αξίες του αντιρατσισμού. Αυτό αποτελεί και μια δομική αντίθεση που προκαλεί και το μίσος του καθεστώτος ενάντια στην Ιδεολογία, την Ουσία και την Ιεραρχία που πρεσβεύει η Χρυσή Αυγή.

Σε όσα λέμε ως τώρα είναι πρόπον να παρουσιάσουμε και ένα σημερινό παράδειγμα λειτουργίας του ιεραρχημένου μοντέλου. Σήμερα, ο μόνος οργανισμός που ομολογουμένως, παρότι έχει εμφανίσει σημάδια παρακμής, λειτουργεί σε ικανοποιητικό βαθμό. Αυτό το μοντέλο λειτουργίας είναι του Ελληνικού Στρατού, ο οποίος παρότι όντας ο αντικατοπτρισμός μίας κοινωνίας σε πλήρη σήψη, απολαμβάνει υψηλής εκτιμήσεως και εμπιστοσύνης από τον Ελληνικό Λαό. Ο λόγος που ακόμη λειτουργεί ο στρατός μέσα στο σηπόμενο χαμαιτυπείο είναι η ιεραρχική διάρθρωση του, η οποία επί σειρά ετών

αντιστάθηκε στις φυγόκεντρες διαλυτικές δυνάμεις που υπάρχουν σε ολόκληρη την σημερινή Ελληνική Κοινωνία. Ενδεικτικό αυτού ότι μία από τις μεγαλύτερες πληγές που υπάρχουν στην Ελληνική Κοινωνία. Μια πληγή που αφορά κυρίως τους εργαζομένους, οι εργατοπατέρες, συνδικαλιστές, δεν είχαν εμφανιστεί στο στράτευμα μέχρι προσφάτως. Και όσον αφορά το αντεπιχείρημα των αναγκαιότητας των συνδικαλιστών ως δυνάμεις αντίστασης στην αυθαιρεσία εργοδοσίας και κυβερνήσεως, θα πούμε το εξής. Στην ιστορία του συνδικαλισμού, τα εργασιακά δικαιώματα όλων όλο και φθίνουν σε σχέση με τις παροχές των φασιστών Μεταξά και Παπαδόπουλου. Αντιστοίχως το στράτευμα με πλήρη απουσία συνδικαλιστών έχει πολλάκις αντισταθεί ενεργά υπέρ του Λαού και ενάντια στις αντεθνικές δυνάμεις, την Πέμπτη φάλαγγα εντός του Έθνους, με πλήθος στρατιωτικών κινημάτων.

Για να παραθέσουμε το ιεραρχικό δέντρο του Ελληνικού Στρατού, όπως το έζησε ο ομιλών, όντας στρατιώτης του Στρατού Ξηράς και συγκεκριμένα του Πυροβολικού μπορούμε να πούμε ότι ο Στρατός έχει ως βάση του τους οπλίτες, που σχηματίζουν τους ουλαμούς, που διοικούνται από κάποιον λοχία ή ανώτερο του. Οι ουλαμοί σχηματίζουν τις πυροβολαρχίες που διοικούνται από ανθυπολοχαγό ή ανώτερο του. Οι πυροβολαρχίες σχηματίζουν τις μοίρες πυροβολικού που διοικούνται από λοχαγό ή ανώτερο του. Οι μοίρες σχηματίζουν συντάγματα που διοικούνται συνταγματάρχη ή ανώτερο του και τα συντάγματα με την σειρά τους σχηματίζουν ταξιαρχίες, από όπου και εξερχόμαστε από την Ιεραρχία του Πυροβολικού και εντασσόμαστε στην γενικότερη Ιεραρχία του Στρατού Ξηράς, αφού οι ταξιαρχίες διοικούνται από Ταξιαρχούς. Οι ταξιαρχίες σχηματίζουν τις Στρατιές και οι Στρατιές απαρτίζουν το σύνολο του Ελληνικού Στρατού.

Αντίστοιχα ας δούμε πότε ένα δημοκρατικό μοντέλο πραγματικά λειτούργησε στην Ελλάδα. Ομολογούν σύσσωμοι οι ιστορικοί, οι φιλόλογοι και οι πάσης φύσεως διανοητές πως το υπόδειγμα λειτουργίας δημοκρατίας ήταν η **Αθηναϊκή Δημοκρατία** κατά τη διάρκεια του χρυσού αιώνα του Περικλή κατά τον 5^ο αιώνα προ Χριστού. Αυτό που δεν λένε όμως είναι η μορφή του δημοκρατικού αυτού πολιτεύματος, σύμφωνα πάντα με τις μαρτυρίες αυτών που το ζήσανε. Γράφει λοιπόν ο Θουκυδίδης στην ξυγγραφή του ότι η τότε δημοκρατία των Αθηνών ήταν δημοκρατία στα λόγια και στην ουσία της ένα πολίτευμα υπό **έναν άνδρα**, «εγίγνετο τε λόγω μεν δημοκρατία, έργω δε υπό του πρώτου ανδρός αρχή». Επιβεβαιώνει δε και την περίφημη φράση του Καραγάτση που έλεγε ότι η δημοκρατία των Αθηνών ήταν η δικτατορία λίγων πολιτών έναντι ενός μεγάλου πληθυσμού ανθρώπων που δεν είχαν πολιτικά δικαιώματα. *“Η Αθηναϊκή Δημοκρατία ήταν η δικτατορία πενήντα χιλιάδων ομοτίμων πολιτών επί τριών εκατομμυρίων συμμάχων, μετοίκων και δούλων. Επί πενήντα χρόνια έτυχε οι 25.001 από αυτές τις πενήντα χιλιάδες να είναι άνθρωποι έξυπνοι. Βιολογικό φαινόμενο καταπληκτικό και ανεπανάληπτο στην ιστορία. Από την στιγμή που οι 25.001 έξυπνοι έγιναν 24.999, οι 25.001 ηλίθιοι*

έφεραν στην αρχή τον Κλέωνα, άνθρωπο στα μέτρα τους ακριβώς, κι η δημοκρατία ξαναβρήκε «Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ τον συνεπή εαυτό της» –» Και, φυσικά, σε εμάς τους «κακούς φασίστες» δεν μας προκαλεί ενδιαφέρον το γιατί η δημοκρατία κατέρρευσε όταν άρχισε να λειτουργεί δημοκρατικά, αλλά το ότι λειτούργησε μόνο όταν κατείχε ιεραρχία, έστω και σιωπηλή, έστω και χωρίς να το παραδέχεται κανείς.

Γιατί συνέβη και συμβαίνει ακόμα και σήμερα, όμως, αυτό; Γιατί στα ιεραρχημένα καθεστώτα κυριαρχεί η έννοια του καθήκοντος, ενώ στις δημοκρατίες επικρατεί η έννοια των δικαιωμάτων. Βέβαια, δεν μπορούμε να συγκρίνουμε την αίσθηση του καθήκοντος ακόμα και της χειρότερης δημοκρατίας στην Αρχαία Ελλάδα με την σημερινή αίσθηση του καθήκοντος σήμερα, που είναι μηδαμινή. Η όλη ουσία περιγράφεται για άλλη μία φορά από τον Πλάτωνα, ο οποίος στην «Πολιτεία» του όρισε ως καλύτερο πολίτευμα την αριστοκρατία, την κυριαρχία δηλαδή των αρίστων και όχι των αρεστών, όπως συμβαίνει σήμερα. Αντιστοίχως μιλώντας για την δημοκρατία, μίλησε για τον κίνδυνο της ασυδοσίας, την μοιραία έλλειψη σεβασμού προς τους θεσμούς και τις παραδόσεις, την διάλυση, τον μηδενισμό και την αναρχία που εν τέλει θα οδηγήσουν στην τυραννία. Αυτή την τελευταία φάση βιώνουμε σήμερα.

Στα ιεραρχημένα συστήματα, όπως και στην Χρυσή Αυγή, ισχύει ένα βασικό δόγμα που εξασφαλίζει την λειτουργία τους. Αυτό είναι η «Αρχή του Ενός», το κορυφαίο αποτύπωμα αρχαιοελληνικής πολιτικής σκέψης όπως το κατέγραψε ο πολύς Αλφέρδος Ρόζενμπεργκ. Έχουμε δει στην δημοκρατία της μεταπολιτεύσεως πολλές φορές τα αντιπαραδείγματα που δείχνουν την ανάγκη ύπαρξης και λειτουργίας της Ιεραρχίας και της προαναφερθείσας Αρχής του Ενός. Βλέπουμε αυτές τις ημέρες ένα τρανό παράδειγμα, την Λίστα Λαγκάρντ και τις έρευνες σχετικά με το ζήτημα. Ψάχνουν να βρουν τι έγινε. Πως ήρθε το σιντί, που μεταφέρθηκε, πως αντεγράφη και αν αντιγράφηκε, προκειμένου εν τέλει να καταδικάσουν πιθανόν έναν και μόνο άνθρωπο. Στην δομή του ολοκληρωτικού κράτους που ονειρευόμαστε σε ένα τέτοιο σκάνδαλο θα είχε την εξής κατάληξη. Καταρχάς θα κρινόντουσαν ένοχοι οι πρωθυπουργοί ως οι πολιτικοί προϊστάμενοι των πάντων και ακολούθως οι ευθύνες θα αναζητιόντουσαν ιεραρχικά. Κοινώς αν παρουσιαζόταν εμπλοκή πέραν του πρωθυπουργού θα τιμωρούταν ο υπουργός οικονομικών ή όποιου άλλου αρμόδιου υπουργείου και θα κατεβαίναμε την ιεραρχία μοιράζοντας ποινές αναλόγως με την εμπλοκή. Αλλά δεν θα υπήρχε η περίπτωση να τιμωρηθεί ο κλητήρας για κάτι που είχε γνώση ο υπουργός, ενώ ο υπουργός θα έμενε ατιμώρητος.

Θα πρέπει να καταστήσουμε σαφές ότι ο τρόπος λειτουργίας μας αποτελεί για εμάς πρότυπο λειτουργίας ενός ολόκληρου κράτους. Ευελπιστούμε να μπορέσουμε να κάνουμε μια μέρα το Ελληνικό Κράτος

λειτουργικό όπως είναι η Χρυσή Αυγή, όπου η θέληση του Αρχηγού επιβάλλεται και εφαρμόζεται άμεσα, χωρίς παρεκκλίσεις και χωρίς ενδοιασμούς. Το σύστημα το δικό μας έχει να επιδείξει αρετές που σε καμμία περίπτωση δεν μπορούσε να επιδείξει ένα οποιοδήποτε αν-ιεράρχητο σώμα όπως είναι αυτό της ελλαδικής δημοκρατίας, που ομοιάζει σε πολλά του σημεία με τις συνελεύσεις των αναρχικών, και αμφότερα δεν έχουν καταφέρει ποτέ να παρουσιάσουν «μη αρνητικό» έργο ενώπιον των Ελλήνων. Αντιθέτως η Χρυσή Αυγή με μηδενικούς πόρους και μόνο της όπλο τον Εθελοντισμό και την Αυταπάρνηση των Αγωνιστών της έχει καταφέρει διαχρονικά να δώσει πολύτιμες μάχες για την Πατρίδα και τον Λαό.

Θα αναφέρουμε επιγραμματικά μόνο τα τελευταία επιτεύγματα του Κοινωνικού έργου της Χρυσής Αυγής προς τους Έλληνες όπως εφαρμόστηκε στις εθελοντικές αιμοδοσίες, τις διανομές τροφίμων και τους προσφάτως ιδρυθέντες συμβουλευτικούς σταθμούς υγείας της Χρυσής Αυγής σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Πρωτοβουλίες για την περαιτέρω διεύρυνση αυτού του δικτύου αλληλεγγύης λαμβάνονται συνεχώς από τις κατά τόπους τοπικές και εφαρμόζονται πάντα σε συνεννόηση και με την έγκριση της Κεντρικής Διοικήσεως.

Με δεδομένα αυτά, λοιπόν, και φόντο τον απώτερο σκοπό μας να καταστήσουμε την Ελληνική Κοινωνία, μια Κοινωνία της Χρυσής Αυγής, μια Κοινωνία αμιγώς Ελληνική που θα δρα ακατάπαυστα για το καλό του Έθνους, μπορούμε να διατρανώσουμε το πλατωνικού τύπου δόγμα «τα πάντα εντός και υπέρ της Χρυσής Αυγής - τίποτε εκτός και εναντίον αυτής».

Δόγμα που με επεκτεινόμενη την επιρροή της Χρυσής Αυγής και εν τέλει ικανής να εγκαθιδρύσει το Εθνικό Λαϊκό Κράτος, την Πολιτεία που θα παριστά την οργανωμένη ισχύ του Ελληνικού Έθνους, θα αποτελέσει την αντιβίωση για όλες τις εθνοδιαλυτικές και φυγόκεντρες τάσεις που επί αιώνες ταλανίζουν αυτόν τον τόπο. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να κάνουμε μια απαραίτητη παρέκκλιση στην σκέψη μας και να διατρανώσουμε μία βασική διένεξη μεταξύ της σύγχρονης δημοκρατίας, δεξιάς και αριστεράς, με το συμφέρον του Έθνους.

Σε όλο το λεγόμενο «κοινοβουλευτικό τόξο» που κυμαίνεται από την άκρα δεξιά πτέρυγα του κοινοβουλίου μέχρι και την ροζ αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ, η κυρίαρχη ιδέα είναι αυτή των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων» και των «ελευθεριών» που επάγονται από την δημοκρατία. Εμείς θέτουμε υπέρ πάντων το Έθνος και τον Λαό, συνεπώς υπάρχουν συγκεκριμένες ελευθερίες που πιθανόν να κατασταλούν. Όπως λέει και ο Ιωάννης Μεταξάς δεν μπορεί να έχει κανείς την «ελευθερία» να βλάπτει το Έθνος και τον Λαό. Στο δικό μας Λαϊκό Εθνικιστικό Κράτος δεν θα χωρούν τέτοιου είδους ελευθερίας. Και αλήθεια. Υπάρχει Χρυσαιγίτης που δεν αισθάνεται

πλήρως ελεύθερος να πράξει κατά το δοκούν; Η απάντηση δίνεται από τους χιλιάδες των Χρυσαιγιτών που δρουν και ζουν με αυταπάρνηση για την Ιδέα.

Υποσχεθήκαμε, όμως, σήμερα να μιλήσουμε για την δομή και την Ιεραρχία της Χρυσής Αυγής, αντικείμενο που μέχρι στιγμής έχουμε συστηματικά αποφύγει, στην προσπάθεια μας να χτίσουμε πρώτα το ιδεολογικό και ιστορικό πλαίσιο, το οποίο είναι απαραίτητο για την κατανόηση των αυτών που θα παραθέσουμε παρακάτω.

Στόχος της δομής της Χρυσής Αυγής είναι να καλύψει ολόκληρη την επικράτεια, συντονίζοντας και οργανώνοντας ανθρώπους που πρόσκεινται στην Ιδεολογία μας, με σκοπό την ιδεολογική τους επιμόρφωση – ενημέρωση, την διενέργεια ενημερωτικών και προπαγανδιστικών ενεργειών, όπως οι διανομές εφημερίδες, οι διανομές τροφίμων, η άσκηση επιρροής στην τοπική κοινωνία προς όφελος του Κινήματος και πάρα πολλά άλλα. Εν γένει με δύο λόγια μπορούμε να πούμε ότι ο στόχος της δομής της Χρυσής Αυγής σε τοπικό επίπεδο είναι η διεξαγωγή του Πολιτικού Αγώνα και η Νίκη.

Πρώτο, «κυτταρικό» επίπεδο της δομής της Χρυσής Αυγής είναι ο Αγωνιστικός Πυρήνας, ο οποίος μπορεί να υπάρξει σε όποιο σημείο ζουν και κινούνται άνθρωποι που πρόσκεινται στην Χρυσή Αυγή και απαντάνε στην Ιεραρχία της, που θα δούμε παρακάτω. Ουσιαστικά ο αγωνιστικός πυρήνας αρχίζει και υφίσταται από την στιγμή που τρεις ή παραπάνω Χρυσαιγιτες κατοικούν στην ίδια περιοχή, γνωρίζονται μεταξύ τους και αποφασίζουν να αναλάβουν κοινή δράση για το καλό του Κινήματος, σε συνεννόηση με την Κεντρική Διοίκηση και με Πειθαρχία στην Πολιτική γραμμή του Κινήματος. Αγωνιστικός Πυρήνας της Χρυσής Αυγής μπορεί να υπάρξει ακόμα και στο μικρότερο χωριό της Ελληνικής Επικράτειας ή ακόμα και μεταξύ ομογενών, όπως ήδη βλέπουμε να ανθίζουν πυρήνες της Χρυσής Αυγής στην Νέα Υόρκη, το Μόντρεαλ του Καναδά, αλλά και αλλού. Στην πραγματικότητα, Αγωνιστικός Πυρήνας της Χρυσής Αυγής μπορεί να υπάρξει όπου κατοικούν Έλληνες πολίτες.

Ο Αγωνιστικός Πυρήνας αποτελείται από την διοικούσα επιτροπή του πυρήνα. Ένας εκ των συμμετεχόντων στην διοικούσα επιτροπή είναι ο υπεύθυνος του Πυρήνα, ο οποίος εν τέλει είναι υπεύθυνος για τις πράξεις όλων των συμμετεχόντων στον πυρήνα, ως εφαρμογή της προαναφερθείσας Αρχής του Ενός. Ορίζει μόνος του, εφόσον έχει και την ευθύνη τους, τους ανθρώπους που θα τον βοηθήσουν, ώστε ο Αγωνιστικός Πυρήνας της περιοχής του να επιτελέσει τον σκοπό του. Ο υπεύθυνος σε συνδυασμό με την διοικούσα επιτροπή αναθέτουν αρμοδιότητες και εργασίες στα μέλη του πυρήνα και εν τέλει αναφέρονται ιεραρχικώς στην αρμόδια τοπική οργάνωση για την πρόοδο των εργασιών και των δράσεων. Ο απώτερος και τελικός στόχος του Αγωνιστικού Πυρήνα είναι η μετουσίωση του, η μετεξέλιξη του σε μία Τοπική Οργάνωση.

Οι Τοπικές Οργανώσεις της Χρυσής Αυγής αποτελούν την βασική μορφή Αγωνιστικού Σχηματισμού της Χρυσής Αυγής. Αποτελούν την φυσική μετεξέλιξη ενός επιτυχημένου Αγωνιστικού Πυρήνα, ο οποίος διογκώθηκε επαρκώς και – κυρίως – ποιοτικώς και κατόπιν εγκρίσεως της Κεντρικής Διοίκησης, του Περιφερειάρχη και συνεπαγωγικά του Αρχηγού μετετράπη σε μία Τοπική Οργάνωση. Η Τοπική Οργάνωση κατέχει γραφεία και έχει υπ' ευθύνη της μια ευρύτερη περιοχή. Παύει να είναι ο Αγωνιστικός Πυρήνας μίας συνοικίας και επιφορτίζεται με την διάδοση του αγώνος και της Ιδέας σε μία ευρύτερη περιοχή. Πραγματοποιεί πολιτικές δράσεις όλων των μορφών εντός της εμβέλειάς της και φροντίζει για την ιδεολογική και πολιτική ενημέρωση των μελών και των φίλων της Χρυσής Αυγής. Διοικείται από πενταμελή επιτροπή αποτελούμενη από τον Γραμματέα της Τοπικής Οργανώσεως, τον Υπεύθυνο Πολιτικής Οργανώσεως, τον Υπεύθυνο Πολιτικής Δράσεως, τον Υπεύθυνο Επικοινωνίας – Διοικητικής Μέριμνας και τον Υπεύθυνο Ιδεολογίας – Εκπαιδεύσεως. Αναφέρεται μηνιαίως στον αρμόδιο περιφερειάρχη ως προς την πρόοδο των εργασιών και την απόδοση των μελών της τοπικής. Ας δούμε στην συνέχεια το καταστατικό λειτουργίας μιας Τοπικής Οργανώσεως.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

1. Η Τ.Ο. είναι η δυναμική εξέλιξη ενός Τοπικού Πυρήνα, ο οποίος έχει συγκροτηθεί στο Κέντρο ή την Περιφέρεια σύμφωνα με τις αρχές, που προσβλέπει το έντυπο: «Βαθμίδες Ιδρύσεως Τοπικού Πυρήνα Επαρχίας ή Αττικής». 2. Δια λόγους νομικής καλύψεως, στα γραφεία κάθε Τ.Ο. πρέπει να τηρούνται: Α) Επικυρωμένο αντίγραφο της Δηλώσεως Ιδρύσεως Πολιτικής Κινήσεως υπό την επωνυμία «ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ», η οποία είναι κατατεθειμένη στον Άρειο Πάγο. Β) Εγκύκλιος του Αρχηγού η οποία ορίζει τον Γραμματέα ή έτερο μέλος της Τ.Ο. ως τυπικό αντιπρόσωπο του ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. Γ) Στρογγυλή σφραγίδα, που να φέρει σήμα και την επωνυμία της κινήσεως. 3. Τα έξοδα συντήρησης του Γραφείου, καλύπτονται αποκλειστικά από την Τ.Ο. 4. Το Συμβούλιο της Τ.Ο. υπό την προεδρία του Γραμματέως της συνέρχεται κάθε εβδομάδα. Καθορίζει την αγωνιστική και οργανωτική δραστηριότητα καθώς και την επιμορφωτική και ιδεολογική ζύμωση των μελών και υλοποιεί τις εντολές της Κεντρικής Διοικήσεως μέσα στην Τ.Ο. 5. Ολομέλειες της Τ.Ο. συνέρχονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα (τουλάχιστον μια φορά το μήνα). Η έκτακτη σύγκληση τους εναπόκειται στην κρίση του Γραμματέως της Τ.Ο. Κατ' αυτές λαμβάνουν χώρα ενημέρωση, αναγγελία δραστηριοτήτων και έλεγχος μελών. Η παρουσία των μελών στις Ολομέλειες είναι υποχρεωτική.

-ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Τ.Ο.-

1. Ο Γραμματέας της Τ.Ο. αποτελεί την κορυφή της Διοίκησης της Τ.Ο. Προϊστάται των Υπευθύνων, οι οποίοι τον ενημερώνουν για τις δραστηριότητες τους και δέχονται τις οδηγίες του.

2. Ο Γραμματέας της Τ.Ο. είναι ο Σύνδεσμος της Τ.Ο. με την Κεντρική Διοίκηση.

3. Ο Γραμματέας της Τ.Ο. υποχρεούται να τηρεί τους ακόλουθους φακέλους:
Α) Φάκελος Μηνιαίων Αναφορών Πεπραγμένων. Στο Φάκελο αυτό καταχωρεί τις μηνιαίες αναφορές των Υπευθύνων . Β) Φάκελος Μηνιαίων Αναφορών προς την Κεντρική Διοίκηση. Στο Φάκελο αυτό καταχωρεί αντίγραφα των μηνιαίων αναφορών του προς την Κεντρική Διοίκηση. Γ) Φάκελος εγκυκλίων Κεντρικής Διοικήσεως. Στο Φάκελο αυτό καταχωρεί τις εγκυκλίους που λαμβάνει από την Κεντρική Διοίκηση. Δ) Φάκελος Ιδεολογικών εργασιών και Διαλέξεων. Στο Φάκελο αυτό καταχωρεί τις ιδεολογικές εργασίες της Τ.Ο.. Αντίγραφα των σπουδαιότερων εκ των Ιδεολογικών εργασιών και διαλέξεων αποστέλλονται στην Κεντρική Διοίκηση. Ε) Αρχείο Μελών της Τ.Ο. ΣΤ) Ημερολόγιο Δραστηριότητας. Στο Ημερολόγιο, ο Γραμματέας της Τ.Ο. καταχωρεί το πρόγραμμα δράσεως της Τ.Ο. τις συγκεκριμένες πολιτικές ενέργειες, τα αποτελέσματα τους, τον αντίκτυπο που έχει η δράση που αναπτύσσει η Τ.Ο. στον κοινωνικό περίγυρο της περιοχής της. Επίσης, ο Γραμματέας της Τ.Ο. καταχωρεί τα συμπεράσματα και τις κρίσεις του. Το ημερολόγιο είναι άμεσα προσιτό στην Κ. Δ. και παρέχει σαφή εικόνα της όλης δραστηριότητας της Τ.Ο. με την πάροδο του χρόνου.

4. Η Τ.Ο. προτείνει στην Κεντρική Διοίκηση την ένταξη ενός μέλους ή την αποπομπή του.

5. Μηνιαία Αναφορά. Συντάσσεται από τον Γραμματέα της Τ.Ο. προς την Διεύθυνση Πολιτικής Οργανώσεως της Κεντρικής Διοικήσεως. Περιλαμβάνει πέντε μέρη:

Α) Πολιτική Οργάνωση. Αναφέρονται οι Οργανωτικές προσπάθειες της Τ.Ο. κατά τον διαρρεύσαντα μήνα.

Β) Πολιτική Δράση. Συντάσσεται το Δελτίο Δραστηριότητας του μηνός. Αυτό περιλαμβάνει τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις , τις Ιδεολογικές εργασίες που εκπονήθηκαν, οι πυρήνες Υποδοχής και εκπαιδεύσεως που έγιναν, οι διαλέξεις και ομιλίες που έλαβαν χώρα στα Γραφεία της Τοπικής.

Γ) Επικοινωνία-Διοικητική Μέριμνα. Αναφέρονται επιγραμματικά οι τυχόν μεταβολές και διαρρυθμίσεις της εσωτερικής Λειτουργίας της Τ.Ο.

Δ) Οικονομική Απόδοση. Περιλαμβάνει: α) Κατάσταση πωληθέντων εντύπων (περιοδικά, εκδόσεις Χρυσής Αυγής, έτερες εκδόσεις). β) Έσοδα: συνδρομές, πωλήσεις εντύπων. γ) Έξοδα: κινήσεως (ενοίκια, λοιπές δαπάνες). δ) Υπόλοιπο ταμείου μηνός.

Ε) Συμπεράσματα. Γενικές παρατηρήσεις του Γραμματέως της Τ.Ο. για την πορεία της Τ.Ο. και συνοπτική αξιολόγηση της αγωνιστικότητας των Μελών. Η Μηνιαία αναφορά αποστέλλεται προς την Κεντρική Διοίκηση το αργότερο μέχρι τις 10 του επομένου μηνός.

6. Ο Γραμματέας της Τ.Ο. εισηγείται τον διορισμό ή την αντικατάσταση μέλους της επιτροπής της Τ.Ο. στην Κεντρική Διοίκηση. Την ευθύνη όμως του διορισμού τους φέρει η Κ. Δ., η οποία και καθιστά γνωστή την κρίση της δια εγκυκλίου προς την Τ.Ο.

-ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ-

1. Ο Υπεύθυνος Πολιτικής Οργανώσεως είναι επιφορτισμένος με την κατανομή και τον συντονισμό των εργασιών και των αρμοδιοτήτων σε όλη την διαρθρωτική δομή της Τ.Ο. Με ένα λόγο, το έργο του συνίσταται στην εύρυθμη λειτουργία της Τ.Ο. τόσο στις εσωτερικές, όσο και στις εξωτερικές δραστηριότητες. 2. Κατέχει τον ρόλο του Γραμματέα της Τ.Ο. κατά τα Συμβούλια και έχει την επιμέλεια της φύλαξης των φακέλων και των αρχείων. Είναι ο φύλακας της γραφειοκρατικής δομής της Τ.Ο. 3. Πέραν των φακέλων και των αρχείων που τηρεί ο Γραμματέας, ο Συντονιστής Πολιτικής Οργανώσεως τηρεί επιπλέον τα ακόλουθα: Α) Αρχείο φίλων της Τ.Ο. όπου καταχωρεί τα στοιχεία των Δοκίμων Μελών και των φίλων - Υποστηρικτών της κινήσεως. Β) Πρακτικά Συμβουλίου Τ.Ο. Τηρεί συνοπτικά πρακτικά, που του επιτρέπουν να ελέγχει την δέουσα προώθηση των δραστηριοτήτων της Τοπικής και να επιμερίζει τις ευθύνες εκάστου. Γ) Αρχείο Ολομελειών. Καταγράφει σε κάθε Ολομέλεια τους παρευρισκομένους και κατανέμει αρμοδιότητες, ώστε να ελέγχει την συνέπεια τους και την συμμετοχή τους στις λειτουργίες της Τοπικής. 4. Προετοιμασία εσωτερικών και εξωτερικών εκδηλώσεων. Είναι υπεύθυνος για τον καθορισμό ημέρας και ώρας της εκδήλωσης, (Συμβούλιο, Διάλεξη, Μαζική κινητοποίηση) ειδοποίηση και κινητοποίηση των μελών, καθορισμό ημερησίας διατάξεως. Επισημαίνεται ιδιαίτερα η μέγιστη ευθύνη του για την άρτια κινητοποίηση των μελών κατά τις ολομέλειες. Έτερο καθήκον του η διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, εκδρομών και λοιπών δραστηριοτήτων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ - ΙΔΕΟΛΟΓΙΑΣ

1. Τα καθήκοντα του Υπευθύνου Πολιτικής Δράσεως διακρίνονται σε τρεις ομάδες:

Α) Ασφάλεια των Γραφείων Β) Εκτέλεση πολιτικών ενεργειών Γ) Εκπαίδευση μελών

2. Ασφάλεια των γραφείων. Είναι υποχρεωτική η παρουσία μέλους της Πολιτικής Δράσεως σε όλη τη διάρκεια λειτουργίας των γραφείων της Τ.Ο. Γι' αυτό καθορίζεται συγκεκριμένο πρόγραμμα υπηρεσιών σε εβδομαδιαία βάση.

Σε περίπτωση επεισοδίων στα Γραφεία ή εκτός αυτών είναι ο πρώτος που θα υπερασπιστεί το χώρο, έστω και μόνος του. Σε περίπτωση που άτομα με κακές προθέσεις έχουν διεισδύσει στον χώρο των Γραφείων, φροντίζει να τα απομακρύνει με ήπιο τρόπο.

3. Οφείλει επίσης να γνωρίζει τα νομικά ζητήματα τα σχετικά με τον χώρο των Γραφείων, ώστε να γνωρίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του. Πρέπει να έχει πάντα υπόψη του ότι ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ είναι μια απόλυτα νόμιμη κίνηση.

4. Εκτέλεση πολιτικών ενεργειών. Κάθε πολιτική ενέργεια απαιτεί ξεχωριστό και προσεκτικό σχεδιασμό. Οι πολιτικές ενέργειες πρέπει να είναι συχνές και να γίνονται κατά τακτά διαστήματα και όχι πολλές μαζί ακολουθούμενες από μακρά σιωπή. Καταιγισμός πολιτικών ενεργειών λαμβάνει χώρα μόνο όταν αποβλέπει σε σίγουρο πολιτικός όφελος κι εφόσον δεν αναστέλλει το τακτό πρόγραμμα κρούσεων.

5. Ο Υπεύθυνος Πολιτικής Δράσεως συντάσσει το Δελτίο Δραστηριότητας Μηνός, το οποίο υποβάλλει στον Γραμματέα της Τ.Ο., προκειμένου να περιληφθεί στη μηνιαία αναφορά προς την Κεντρική Διοίκηση.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ-ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ

Η Επικοινωνία-Διοικητική Μέριμνα περιλαμβάνει δύο κλάδους: Α) Οικονομική Διαχείριση, η καταχώρηση εσόδων-εξόδων γίνεται σε ιδιαίτερο βιβλίο. Β) Διευθέτηση Χώρου Γραφείων-Καθαριότητα-Αισθητική Χώρου-Τεχνικές εργασίες. Γ) Επικοινωνία με τα ΜΜΕ της περιοχής της Τ.Ο. 2. Διευθέτηση χώρου γραφείων Α) Καθαριότητα

Έκαστη ημέρα λειτουργίας των Γραφείων της Τ.Ο. ορίζεται ένα μέλος του τομέα Επικοινωνίας-Διοικητικής Μέριμνας ως Όργανο Υπηρεσίας.

- Ο Τομέας Επικοινωνίας-Διοικητικής Μέριμνας είναι υπεύθυνος για την ανάρτηση των ανακοινώσεων που αφορούν τις δραστηριότητες της κίνησης και είναι υπεύθυνος για την ορθή τήρηση του κανονισμού Εσωτερικής Λειτουργίας από όλα τα μέλη εντός των Γραφείων και την Τήρηση ημερολογίου παρουσιών. Ο τομέας Επικοινωνίας-Διοικητικής Μέριμνας φροντίζει όπως αποστείλει την εφημερίδα μας και τις ανακοινώσεις μας – δελτία τύπου στα κυριότερα ΜΜΕ της περιοχής της Τ.Ο.

Στην κορυφή της ιεραρχικής πυραμίδας, βλέποντας την από την χωροταξική σκοπιά βρίσκεται η Κεντρική Διοίκηση. Στην Κεντρική Διοίκηση και στους αρμόδιους Συναγωνιστές φτάνουν εν τέλει οι αναφορές και οι παρατηρήσεις

από τις Τοπικές Οργανώσεις και τους Αγωνιστικούς Πυρήνες. Εδώ, χαράσσεται και η πολιτική στρατηγική που θα ακολουθήσουν αυτές. Η Κεντρική Διοίκηση δίνει την Κεντρική Πολιτική Γραμμή, έχει καθήκον της να μεταλαμπαδεύει τον Λόγο του Αρχηγού στα ανά την επαρχεία κλιμάκια της Χρυσής Αυγής. Θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε σε αυτό το σημείο ότι όλοι οι Συναγωνιστές της Κεντρικής Διοικήσεως ανήκουν και πρέπει να ανήκουν οργανικά σε Τοπικές Οργανώσεις, ασχέτως της εργασίας που παρέχουν, πιθανώς, στην Κεντρική Διοίκηση. Προς την επίτευξη του σκοπού της η Κεντρική Διοίκηση κατέχει διοικητική διάρθρωση παρόμοια με αυτή των Τοπικών Οργανώσεων. Κατέχει τμήμα Ιδεολογίας – Εκπαιδεύσεως που αναλαμβάνει την ιδεολογική κατάρτιση των μελών της, αλλά και τον συντονισμό των αναλόγων τομέων των Τοπικών Οργανώσεων, τομέα Πολιτικής Οργανώσεως, όπου ανήκουν ανάλογοι τομείς της Κεντρικής Διοικήσεως, όπως ο τομέας εκλογικού, ο τομέας κοινωνικής αλληλεγγύης, τομέα Πολιτικής Δράσεως και Τομέα Επικοινωνίας – Διοικητικής Μέριμνας, όπου ανήκουν το Γραφείο Τύπου, το Εμπορικό και άλλα. Στην θέση του Γραμματέα της Κεντρικής Διοικήσεως δεσπόζει ο Αρχηγός και σκοπός της είναι η τελική Νίκη του Κινήματος και η διάλυση άπαξ και δια παντός της φαυλοκρατίας – κλεπτοκρατίας που λυμαίνεται την Πατρίδα μας εδώ και πολλές δεκαετίες.

Πριν προχωρήσουμε στην κεντρική ιεραρχική δομή της Χρυσής Αυγής, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ένα σημείο, το οποίο προκαλεί σύγχυση σε πολλούς που προσπαθούν να προσεγγίσουν την Χρυσή Αυγή, ένα σημείο στο οποίο διαφέρουμε πολύ από τα κόμματα του αστικού κοινοβουλευτισμού, ένα σημείο το οποίο ορίζει την ουσία της Χρυσής Αυγής ως ενός πολιτικού Στρατού και όχι ως ενός συνονθυλεύματος πολυτασικού, όπως είναι τα κόμματα της κλεπτοκρατίας. Στην Χρυσή Αυγή δεν υπάρχουν ούτε αξιώματα, ούτε «οφίτσια», ούτε προνομιούχοι, ούτε καρεκλοκένταυροι, ούτε δελφίνοι. Θα πρέπει να καταστεί σαφές προς όλες τις κατευθύνσεις ότι οι μεθοδεύσεις του αστικού κοινοβουλευτισμού και τα αποτελέσματα του, όπως οι έριδες, τα «πριονίσματα καρεκλών», τα «αρχηγιλίκια», οι «πολιτευτές» και όλα τα συναφή δεν έχουν καμμία θέση ανάμεσα μας. Στην Χρυσή Αυγή η ιεραρχική άνοδος συνεπάγεται ΑΥΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ περισσότερες ευθύνες, περισσότερη εργασία και περισσότερες αρμοδιότητες. Τίποτε άλλο δεν απορρέει από την ενδεχόμενη ιεραρχική μεταβολή κάποιου.

Σε αυτή τη χρονική συγκυρία της εκρηκτικής ανόδου της Χρυσής Αυγής μας πλησιάζουν πολλοί, οι οποίοι θεωρούν ότι μπορούν να μεταφέρουν τις πρακτικές των κομμάτων της μεταπολίτευσης εντός της Χρυσής Αυγής. Ότι μπορούν να θεωρούνται «πολιτευτές» και να ασκούν ανενόχλητοι το παλαιοκομματικό τους καθήκον. Να ξέρουν ότι η Χρυσή Αυγή διαθέτει Ιστορία και Ιεραρχία και έχει τρόπους να αντιμετωπίσει τα βρωμόνερα του παλαιοκομματισμού. Δεν αρμόζουν σε εμάς ούτε οι βόλτες στους διαδρόμους

υπουργών και βουλευτών, ούτε οι λοιπές παλαιοκομματικές δραστηριότητες. Σε εμάς αρμόζει και αρέσει μόνο ο Αγώνας και η Αυταπάρνηση προς χάριν αυτού. Όσον αφορά τις σχέσεις μας με τους συναγωνιστές μας, η ίδια η λέξη «συναγωνιστές» δίνει την απάντηση. Δεν ανταγωνιζόμαστε ο ένας τον άλλο, ούτε προσπαθούμε να ακυρώσουμε ο ένας το άλλο. Αντιθέτως συναγωνιζόμαστε και προσπαθούμε ο ένας να καταστήσει εαυτόν, αλλά και τους συναγωνιστές του καλύτερους, προς χάριν του Αγώνα. Αυτές τις ιδιότητες οφείλει να έχει όποιος θέλει να εισέλθει στην Χρυσή Αυγή. Αυτές οι ιδιότητες διέπουν τους Χρυσαιγίτες, από τον Αρχηγό μας τον Νίκο τον Μιχαλολιάκο, μέχρι και τον νεότερο Συναγωνιστή. Αυτές οι ιδιότητες διέπουν την Χρυσή Αυγή από την κορυφή, μέχρι τα νύχια.

Εισερχόμενοι στην ιεραρχική δομή της Χρυσής Αυγής και κοιτάζοντας από κάτω, θα δούμε πρώτα απ' όλα τους ψηφοφόρους μας, οι οποίοι ουσιαστικά δεν βρίσκονται εντός της Ιεραρχίας της Χρυσής Αυγής. Οι ψηφοφόροι της Χρυσής Αυγής δεν διαθέτουν κανενός είδους αρμοδιότητα ή ευθύνη εντός της Χρυσής Αυγής. Την Ιεραρχία της Χρυσής Αυγής μπορούμε να την φανταστούμε ως μία πυραμίδα στην οποία την βάση υπάρχουν οι ψηφοφόροι του Κινήματος των Ελλήνων Εθνικιστών. Θα πρέπει εκ των προτέρων να γνωρίζουμε ότι όσο ανεβαίνουμε τις ιεραρχικές βαθμίδες, έχουμε να κάνουμε ουσιαστικά με την μαθηματική έννοια του υποσυνόλου. Δηλαδή οι ιεραρχικά ανώτερες βαθμίδες αποτελούνται ουσιαστικά από ανθρώπους που προέρχονται από τις κατώτερες βαθμίδες.

Εξερχόμενοι από τους ψηφοφόρους και γεννημένοι από τους κόλπους τους, είναι οι Υποστηρικτές του Κινήματος. Είναι οι άνθρωποι που ευθύς εξαρχής έκαναν τον κόπο να παρευρεθούν έστω και μία φορά σε κάποιο από τα γραφεία τοπικών οργανώσεων που έχει η Χρυσή Αυγή ανά την επικράτεια. Εγγραφήκαν στις λίστες κινητοποιήσεων και πραγματοποίησαν το τυπικό της εγγραφής, μια διαδικασία που υπάρχει σε όλες τις τοπικές οργανώσεις. Οι υποστηρικτές τυπικά δεν έχουν καμία αρμοδιότητα ή ευθύνη, πέραν του να τηρούν τον απλό κανόνα σοβαρότητας που υπάρχει σε όλα τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους. Κάποιοι από αυτούς έχουν συγκεκριμένες απλοϊκές στην φύση τους αρμοδιότητες, δρώντας εθελοντικά με γνώμονα μόνο την θέληση τους για προσφορά.

Οι Υποστηρικτές που έχουν δοκιμαστεί στο ρου του Χρόνου ως προς την εμπιστευτικότητα τους και τις ικανότητες τους και αφότου έχουν λάβει μια στοιχειώδη γνώση περί της ιδεολογίας της Χρυσής Αυγής, απαρτίζουν τα δόκιμα μέλη. Τα δόκιμα μέλη είναι ουσιαστικά η αρχή της Ιεραρχίας της Χρυσής Αυγής. Είναι οι άνθρωποι που καλούνται να τηρούν τις εντολές του Αρχηγού και της Ιεραρχίας, είναι οι πρώτοι που λαμβάνουν, ουσιαστικά, αρμοδιότητες που οφείλουν να φέρουν εις πέρας και ευθύνες που πρέπει να έχουν. Τα δόκιμα μέλη αποτελούν τους εν δυνάμει Χρυσαιγίτες, αν κάποιος

μπορεί να επικαλεστεί την ιδιότητα του Χρυσουαγίτη, αφού όπως θα φανεί και στην ροή αυτών των ιδεολογικών ενημερώσεων, η ιδιότητα του Χρυσουαγίτη δεν αποτελεί κεκτημένο, αλλά το βραβείο μιας αέναης αναρρίχησης στις βουνοπλαγιές της αρετής.

Στην συνέχεια της Ιεραρχικής πυραμίδας της Χρυσής Αυγής είναι τα μέλη της Χρυσής Αυγής. Τα μέλη αποτελούν την ραχοκοκαλιά του Λαϊκού Συνδέσμου. Η ιδιότητα του μέλους της Χρυσής Αυγής αποτελεί την μετεξέλιξη του δόκιμου μέλους. Ένα δόκιμο μέλος με την παρουσία του στην δοκιμασία του χρόνου και τις ικανότητες του, καθιστά σαφές στην Ιεραρχική δομή του Κινήματος ότι είναι και έμπιστος και ικανός, ώστε να διοικεί δόκιμα μέλη και να αναλαμβάνει εργασίες, αρμοδιότητες και ευθύνες πολύ σημαντικότερες από αυτές του δόκιμου μέλους. Αν τα δόκιμα μέλη αποτελούν, όπως προείπαμε, τους εν δυνάμει Χρυσουαγίτες, τα μέλη αποτελούν τους Χρυσουαγίτες.

Σε τακτά χρονικά διαστήματα ή όταν κριθεί αναγκαίο πραγματοποιούνται τα Συνέδρια της Χρυσής Αυγής. Τα Συνέδρια αυτά αποτελούν κομβικά σημεία στην πολιτική ζωή του Κινήματος και κατά τη διάρκεια τους λαμβάνονται κρίσιμες αποφάσεις σχετικά με την πολιτική γραμμή που ακολουθεί το Κίνημα. Οι αποφάσεις που λαμβάνονται κατά τη διάρκεια αυτών των συνεδρίων αποτελούν τις βασικές κατευθυντήριες γραμμές, τις ράγες, πάνω στις οποίες κινούνται όλες οι υπόλοιπες αποφάσεις του Λαϊκού Εθνικιστικού Κινήματος στο μεσοδιάστημα μέχρι το επόμενο συνέδριο. Μία από τις βασικές διαδικασίες του Συνεδρίου είναι η εκλογή της Κεντρικής Επιτροπής.

Η Κεντρική Επιτροπή είναι το ανώτατο όργανο λήψεως αποφάσεων του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή. Τα μέλη της επιλέγονται κατά την διάρκεια των συνεδρίων από τα μέλη που κατά την διάρκεια του μεσοδιαστήματος μεταξύ των συνεδρίων, επέδειξαν ικανότητες, διοικητικές και άλλες, που τους κατέστησαν ικανούς για να αναλάβουν καθήκοντα διοίκησης τοπικών οργανώσεων και ολόκληρων τομέων της Χρυσής Αυγής. Τα μέλη της λαμβάνουν κομβικές θέσεις και αναλαμβάνουν ζωτικές λειτουργίες του Συνδέσμου. Στην ιεραρχία των τοπικών οργανώσεων είναι γραμματείς ή ακόμα και περιφερειάρχες. Κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου και κατόπιν της εκλογής της Κεντρικής Επιτροπής, ο Αρχηγός από τα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής, επιλέγει τους πιο άμεσους συνεργάτες του, οι οποίοι ορίζουν πλέον την διοικητική κορυφή του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή, το Πολιτικό Συμβούλιο.

Στην κορυφή αυτής της Ιεραρχικής πυραμίδας βρίσκεται ο Άνθρωπος που όλοι σεβόμαστε και όλοι ακολουθούμε. Ο γνήσιος εκφραστής της Ιδεολογίας μας, ο Αρχηγός μας ο Νίκος Μιχαολιάκος. Η έννοια του Αρχηγού – Καθοδηγητή στην Ιδεολογία μας προσλαμβάνει μεταφυσικό περιεχόμενο. Ως μεταφυσικό περιεχόμενο ορίζουμε την ακράδαντη πίστη όλων των Χρυσουαγιτών πως ο Αρχηγός μας είναι ο Άνθρωπος

που θα οδηγήσει την Ιδεολογία μας στην Τελική Νίκη εναντίον των δυνάμεων του σκότους που απεργάζονται τον θάνατο του Ελληνισμού και θα οδηγήσει ολόκληρη την Χώρα στην δημιουργία του Γ' Ελληνικού Πολιτισμού που όλοι μας ονειρευόμαστε. Ο κάθε Άνθρωπος έχει θετικά και αρνητικά στοιχεία, είτε μιλάμε για τον Αγώνα, είτε μιλάμε γενικότερα. Το ίδιο ισχύει και για τους Χρυσουγίτες της όποιας ιεραρχικής βαθμίδας μιλάμε. Ο Αρχηγός μας συγκεντρώνει τα θετικά στοιχεία όλων των αγωνιστών της Χρυσής Αυγής όντας πρώτος μεταξύ ομοίων στην αδιάσπαστη φάλαγγα των Εθνικιστών που παρατίθεται εναντίον του αμαρτωλού καθεστώτος που μολύνει την Πατρίδα μας με την ύπαρξη του. Είναι ο Άνδρας ο Ερχόμενος, ο οποίος θα σαρώσει με την παρουσία του, το οτιδήποτε σάπιο ταλανίζει και βασανίζει το Ελληνικό Έθνος.

Ένα πολύ συχνό ερώτημα που έχει προκύψει τελευταίως είναι το που υπεισέρχεται η κοινοβουλευτική ομάδα στην Ιεραρχία της Χρυσής Αυγής. Η αλήθεια είναι ότι η κοινοβουλευτική ομάδα ως ύπαρξη από μόνη της δεν υπεισέρχεται στην Ιεραρχία της Χρυσής Αυγής, αφού δεν αποτελεί τίποτε παραπάνω από μια ομάδα αγώνος της Χρυσής Αυγής. Μετά τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών ο Αγώνας της Χρυσής Αυγής για Πατρίδα, Λαό και Ελευθερία απέκτησε άλλη μία διάσταση. Έως τώρα ο Αγώνας της Χρυσής Αυγής ήταν ένας αγώνας του πεζοδρομίου και του βιβλίου για την διάδοση των Ιδεών μας, ένας αγώνας του Πνεύματος και του Ξίφους. Πλέον και μετά τα αποτελέσματα των τελευταίων εκλογών, όπως προείπαμε, ο αγώνας απέκτησε άλλη μία διάσταση, την κοινοβουλευτική. Εκεί οι Συναγωνιστές μας έχουν την ευκαιρία για περαιτέρω προπαγάνδα υπέρ των Ιδεών μας και για πρακτική εφαρμογή της μάχης σε ένα άλλο πεδίο. Ο Κλαούζεβιτς έλεγε ότι «ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα», ενώ στην προκειμένη περίπτωση του ιδεολογικοπολιτικού πολέμου που διεξάγει η Χρυσή Αυγή ενάντια στο φαύλο καθεστώς της πλουτοκρατίας, ισχύει το ακριβώς αντίθετο, ότι δηλαδή «η πολιτική είναι συνέχιση του πολέμου με άλλα μέσα».

Για τους παραπάνω λόγους η κοινοβουλευτική ομάδα δεν εισέρχεται στην Ιεραρχία της Χρυσής Αυγής, ως αυθύπαρκτη ύπαρξη. Οι βουλευτές ατομικώς κατέχουν την θέση που τους αρμόζει στην Ιεραρχία του Κινήματος και δεν χαράσσουν πολιτική από μόνοι τους.

Αρμόδιο όργανο για την χάραξη της πολιτικής του Κινήματος, εντός και εκτός Βουλής, είναι η Κεντρική Επιτροπή, το Πολιτικό Συμβούλιο και ο Αρχηγός που αποτελεί και Αρχηγό της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας. Στα κόμματα του λεγόμενου «συνταγματικού τόξου», στα κόμματα της κλεπτοκρατίας για να μιλάμε σωστά Ελληνικά, η κοινοβουλευτική ομάδα χαράζει μόνη της πολιτική, αφού οι βουλευτές δρουν αυτοβούλως και με βάση την συνείδηση τους, ή την τσέπη τους για να μιλάμε με ακριβέστερους όρους. Στην Χρυσή Αυγή, για την κοινοβουλευτική ομάδα, ισχύει ότι ισχύει και για τις τοπικές οργανώσεις ή τους

αγωνιστικούς πυρήνες. Ο Αρχηγός, το Πολιτικό Συμβούλιο και η Κεντρική Επιτροπή αποφασίζουν και η Κοινοβουλευτική Ομάδα εκτελεί, αποτελεί δηλαδή ένα ακόμα εκτελεστικό όργανο της Κεντρικής Επιτροπής. Γι' αυτό το λόγο και οι βουλευτές έχουν την ιεραρχική βαθμίδα που τους έχει δοθεί βάση της δραστηριότητας τους στο Κίνημα και τίποτε παραπάνω ή λιγότερο.

Αυτή τη στιγμή η Ελληνική Κοινωνία, για Εμάς, με την δική μας δηλαδή οπτική, είναι χωρισμένη σε δύο κύριες κατηγορίες – υποσύνολα. Σε αυτούς που έχουν κοινωνήσει στην Ιδέα του Λαϊκού Εθνικισμού και σε αυτούς που δεν έχουν κοινωνήσει. Σε αυτούς που ομνύουν πίστη στον Αρχηγό, την Ιεραρχία και την Ιδεολογία του Κινήματος και σε αυτούς που ακόμα δεν ομνύουν αυτή την πίστη.

Ο στόχος του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή είναι η τελική ταύτιση αυτών των δύο υποσυνόλων, η μέρα δηλαδή που το σύνολο των Ελλήνων θα είναι κοινωνοί του Λαϊκού Εθνικισμού και θα πορεύονται προς μια νέα, μεγάλη Ελλάδα σε μια Ελεύθερη Ευρώπη. Στόχος μας η ολοκληρωτική επικράτηση των Ιδεών μας στα πεδία των ιδεολογικοπολιτικών μαχών και – κυρίως – στις συνειδήσεις των Ελλήνων το Γένος.

Απώτερος σκοπός μας πριν την δημιουργία του Γ' Ελληνικού Πολιτισμού η παραγωγή μιας νέας γενιάς Ελλήνων, η οποία δεν θα έχει καν μνήμη από τα συμπτώματα και της αιτίας της παρακμής που οδήγησαν το Έθνος μας στην σημερινή κατάντια. Μια κατάντια που, φυσικά, δεν έχει σχέση με την κρίση των τελευταίων ετών, αλλά έχει απόλυτη σχέση με τα γεγονότα της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας, όπως αυτή θα παρατεθεί ενώπιον σας σε επόμενο μάθημα. Μια κατάντια που καταρρακώνει ολόκληρη την Κοινωνία σε όλα τα επίπεδα. Μια κατάντια που την στοχεύει και **συνάμα την** καταδεικνύει η φράση του Προδρόμου του Ελληνικού Εθνικισμού Μέγα Περικλή Γιαννόπουλου, ομιλώντας για την επανάσταση του:

«Και η διέξοδος αυτή η μία και μοναδική είναι: Βαθύτατη Πνευματική Επανάστασις Συνεπάγουσα και : Βαθύτατην Ηθικήν Επανάστασιν ήτοι: Επανάστασις Ατομική. Επανάστασις Κοινωνική. Επανάστασις Πολιτική. Επανάστασις Ιδεολογική. Επανάστασις Φιλολογική. Επανάστασις Καλλιτεχνική. Ναι. Βαθύτατη Πνευματική Επανάστασις, γεννώσα ΦΩΣ. Καταρρακνώσουσα με φώς τα Σκοτάδια και τα ψεύματα. Πνευματική Επανάστασις, εξεγείρουσα όλας τας Ηθικάς, Πνευματικάς και Υλικάς Δυνάμεις ολοκλήρου της Φυλής, ενούσα αυτάς και οδηγούσα αποφασιστικώς ίνα δημιουργηθή, διαπλασθή και υπάρξη τέλος:

1ον Νέον Εθνικόν Πνεύμα

2ον Νέον Εθνικόν Ιδανικόν

3ον Νέα Εθνική Πίστις,»